

Byla C-247/08

Gaz de France – Berliner Investissement SA

prieš

Bundeszentralamt für Steuern

(Finanzgericht Köln prašymas priimti prejudicinį sprendimą)

„Laisvas kapitalo judėjimas – Mokesčio prie šaltinio iš pelno, išmokto patronuojamajai bendrovei, neišskaitymas valstybėje narėje, kurioje steigta dukterinė kompanija – Švoka „valstybės narės kompanija“ – „Société par actions simplifiée“ pagal Prancūzijos statymus“

Sprendimo santrauka

1. Teisės aktų derinimas – Bendroji mokesčių sistema, taikoma valstybių narių patronuojamoms ir dukterinėms bendrovėms – Direktyva 90/435

(Tarybos direktyvos 90/435 2 straipsnio a punktas ir I priedo f punktas bei Tarybos direktyva 2003/123)

2. Teisės aktų derinimas – Bendroji mokesčių sistema, taikoma valstybių narių patronuojamoms ir dukterinėms bendrovėms – Direktyva 90/435

(EB 43 ir EB 56 straipsniai; Tarybos direktyvos 90/435 2 straipsnio a punktas, 5 straipsnio 1 dalis ir I priedo f punktas)

1. Direktyvos 90/435 d) bendrosios mokesčių sistemos, taikomos valstybių narių patronuojamoms ir dukterinėms bendrovėms, 2 straipsnio a punktas, skaitomas kartu su šios direktyvos priedo f punktu, turi būti aiškinamas taip, kad pagal Prancūzijos statymus steigta kompanija, kurios teisinė forma – „société par actions simplifiée“, negali būti laikoma „valstybės narės kompanija“ šios direktyvos prasme iki šios direktyvos pakeitimo Direktyva 2003/123.

Iš tiesų, remiantis Direktyvos 90/435 2 straipsnio a punktu, „valstybės narės kompanija“ laikoma kompanija, kuri yra vienos iš šios direktyvos priede nurodytų formų. Taigi būdas, naudojamas daugelyje Direktyvos 90/435 priedo punktu, be kita ko, šio priedo f punkte, skirtame pagal Prancūzijos statymus steigtoms bendrovėms, kurio esmė – teisinė forma, kurioms taikoma ši direktyva, pavadinimų išvardijimas, nenumatant sąlygų, leidžiančių taikyti šią direktyvą kitoms bendrovėms, steigtoms pagal atitinkamų valstybių narių statymus, išskyrus, kiek tai susiję su Prancūzijos statymais, viešai staigas ir mones, reiškia, kad ši pavadinimų sąrašas yra baigtinis.

Be to, Direktyva 90/435 nėra siekiama tvirtinti bendros sistemos visoms valstybių narių bendrovėms ar visoms dalyvavimo kapitale rėšims. Dalyvavimo kapitale, kuriam netaikoma ši direktyva, atžvilgiu valstybės narės turi nustatyti, ar ir kuria dalimi reikia vengti išmokto pelno ekonominio dvigubo apmokestinimo, ir šiuo atžvilgiu vienašališkai arba su kitomis valstybėmis narėmis sudarytose sutartyse numatyti mechanizmus, kuriais būtų siekiama išvengti šio ekonominio dvigubo apmokestinimo arba jį sušvelninti.

(žr. 30, 32, 36–37 ir 44 punktus bei rezoliucin?s dalies 1 punkt?)

2. N?ra nieko, kas gal?t? paveikti Direktyvos 90/435 d?l bendrosios mokes?i? sistemos, taikomos ?vairi? valstybi? nari? patronuojan?ioms ir dukterin?ms bendrov?ms, 2 straipsnio a punkto, skaitomo kartu su šios direktyvos priedo f punktu ir šios direktyvos 5 straipsnio 1 dalimi, galiojim? ?sisteigimo laisv?s arba laisvo kapitalo jud?jimo princip? atžvilgiu.

Iš ties?, nors šios direktyvos 5 straipsnio 1 dalyje numatyta pareiga neišskaityti bet kokio mokes?io prie šaltinio tenka valstyb?ms nar?ms tik tiek, kiek tai susij? su pelno, kur? gauna bendrov?s, kurias galima laikyti ?mon?mis šios direktyvos prasme, išmok?jimu, ši direktyva nesuteikia valstybei narei teis?s mažiau palankiai vertinti peln?, išmok?t? kit? valstybi? nari? bendrov?ms, nepatenkan?ioms ? jos taikymo srit?, palyginti su pelnu, išmok?tu panašioms bendrov?ms, ?steigtoms jos teritorijoje.

Tod?l toks Direktyvos 90/435 taikymo srities apribojimas, pagal kur? ? ši? srit? nuo pat pradži? ne?traukiamos kitos bendrov?s, galin?ios b?ti ?steigtos pagal nacionalin?s teis?s aktus, kaip antai išplaukiantis iš Direktyvos 90/435 2 straipsnio a punkto ir šios direktyvos priedo f punkto, negali b?ti ?sisteigimo laisv?s arba laisvo kapitalo jud?jimo apribojimas.

(žr. 59 ir 61–63 punktus bei rezoliucin?s dalies 2 punkt?)

TEISINGUMO TEISMO (pirmoji kolegija) SPRENDIMAS

2009 m. spalio 1 d.(*)

„Laisvas kapitalo jud?jimas – Mokes?io prie šaltinio iš pelno, išmok?to patronuojan?iai bendrovei, neišskaitymas valstyb?je nar?je, kurioje ?steigta dukterin? ?mon? – S?voka „valstyb?s nar?s ?mon?“ – „Société par actions simplifiée“ pagal Pranc?zijos ?statymus“

Byloje C?247/08

d?l *Finanzgericht Köln* (Vokietija) 2008 m. geguž?s 23 d. Nutartimi, kuri? Teisingumo Teismas gavo 2008 m. birželio 9 d., pagal EB 234 straipsn? pateikto prašymo priimti prejudicin? sprendim? byloje

Gaz de France – Berliner Investissement SA

prieš

Bundeszentralamt für Steuern,

TEISINGUMO TEISMAS (pirmoji kolegija),

kur? sudaro kolegijos pirmininkas P. Jann, teis?jai M. Ileši?, A. Tizzano, E. Levits (praneš?jas) ir J.?J. Kasel,

generalinis advokatas J. Mazák,

posūdzio sekretorius B. Fülöp, administratorius,

atsižvelgus į rašytinį proceso dalį ir įvykus 2009 m. balandžio 30 d. posūdziui,

išnagrinėjus pastabas, pateiktas:

- *Gaz de France – Berliner Investissement SA*, atstovaujamos *Rechtsanwälte* T. Hackemann ir H. von Cölln, padedamą *Wirtschaftsprüfer* U. Witt,
- Vokietijos vyriausybės, atstovaujamos M. Lumma ir C. Blaschke,
- Italijos vyriausybės, atstovaujamos I. Bruni, padedamos *avvocato dello Stato* P. Gentili,
- Jungtinės Karalystės vyriausybės, atstovaujamos H. Walker, padedamos baristerio K. Beal,
- Europos Bendrijų Komisijos, atstovaujamos R. Lyal ir W. Mölls,

susipažinęs su 2009 m. birželio 25 d. posūdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

Sprendimas

1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl 1990 m. liepos 23 d. Tarybos direktyvos 90/435/EEB dėl bendrosios mokesčių sistemos, taikomos valstybių narių patronuojančioms ir dukterinėms bendrovėms (OL L 225, p. 6; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 9 sk., 1 t., p. 147), 2 straipsnio a punkto, skaitomo kartu su šios direktyvos priedo f punktu, išaiškinimo ir dėl šios nuostatos galiojimo EB 43, EB 48, EB 56 ir EB 58 straipsnių atžvilgiu.

2 Šis prašymas buvo pateiktas nagrinėjant Prancūzijoje buveinų turinčių ir iki 2002 m. „société par actions simplifiée“ (SAS) teisinės formos buvusios bendrovės *Gaz de France – Berliner Investissement SA* ir *Bundeszentralamt für Steuern* (Federalinė centrinė mokesčių tarnyba) ginčą dėl pelno, kurį minėtai bendrovei išmokėjo Vokietijoje buveinų turinti bendrovė *Gaz de France Deutschland GmbH* per 1999 m. mokėtinius metus, apmokestinimo.

Teisinis pagrindas

Bendrijos teisės aktai

3 Direktyvos 90/435 2 straipsnyje nustatyta:

„Šioje direktyvoje „valstybės narės šmonė“ yra šmonė, kuri:

- a) yra vienos iš šios direktyvos priede nurodytų formų;
- b) pagal valstybės narės mokesčių įstatymus mokesčių tikslais yra laikoma tos valstybės narės rezidente ir pagal su trečiųjų valstybe sudarytą dvigubo apmokestinimo išvengimo susitarimą mokesčių tikslais nėra laikoma ne Bendrijos rezidente;

c) be to, jai nustatyta prievolė mokėti vieną toliau nurodytą mokesčių be galimybės pasirinkti arba būti atleistai:

<...>

– *impôt sur les sociétés* Prancūzijoje,

<...>

arba kuriuo nors kitu mokesčiu, kuris pakeistų bet kurį iš pirmiau nurodytų mokesčių.“

4 Remiantis Direktyvos 90/435 5 straipsnio 1 dalimi, bent tais atvejais, kai patronuojanti įmonė turi ne mažiau kaip 25 % dukterinės įmonės kapitalo, iš pelno dalies, kurią dukterinė įmonė perduoda savo patronuojančiai įmonei, mokestis prie šaltinio neišskaitomas.

5 Direktyvos 90/435 priedo „2 straipsnio a punkte minimų įmonių sąrašas“ f punkte išvardytos tokios įmonės:

„įmonės, pagal Prancūzijos įstatymus žinomos kaip „société anonyme“, „société en commandite par actions“, „société à responsabilité limitée“ ir viešosios pramoninio bei komercinio pobūdžio įstaigos ir įmonės.“

6 Remiantis 2003 m. gruodžio 22 d. Tarybos direktyvos 2003/123/EB, iš dalies keičiančios Direktyvą 90/435 (OL L 7, 2004, p. 41; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 9 sk., 2 t., p. 3) ketvirta konstatuojamoji dalimi:

„Direktyvos [90/435] 2 straipsnyje yra apibūdintos šios direktyvos taikymo srities priklausančios bendrovės. Priede yra bendrovių, kurioms ši direktyva taikoma, sąrašas. Kai kurių formų bendrovių nėra nurodytos priedo sąrašą, nors mokesčių tikslais jos yra laikomos tos valstybės narės rezidentėmis ir joms yra taikomas bendrovių pelno mokestis. Dėl to Direktyvos [90/435] taikymo sritis turėtų būti išplėsta ir taikoma kitiems subjektams, kurie gali vykdyti tarpvalstybinę veiklą. Bendrijoje ir atitinka visas toje direktyvoje nustatytas sąlygas.“

7 Direktyvos 2003/123 1 straipsnio 6 punkte numatoma, kad Direktyvos 90/435 priedas pakeičiamas Direktyvos 2003/123 priedo tekstu. Po šio pakeitimo naujasis Direktyvos 90/435 priedo f punktas atrodo taip:

„bendrovės pagal Prancūzijos įstatymus, žinomos kaip „société anonyme“, „société en commandite par actions“, „société à responsabilité limitée“, „sociétés par actions simplifiées“, „sociétés d'assurances mutuelles“, „caisses d'épargne et de prévoyance“, „sociétés civiles“, kurioms automatiškai taikomas bendrovių pelno mokestis, „coopératives“, „unions de coopératives“, viešosios pramoninio bei komercinio pobūdžio įstaigos ir įmonės bei kitos bendrovės, steigtos pagal Prancūzijos įstatymus, kurioms taikomas Prancūzijos bendrovių pelno mokestis.“

8 Remiantis Direktyvos 2003/123 2 straipsniu, ši direktyva į valstybių narių teisę turėjo būti perkelta vėliausiai 2005 m. sausio 1 dieną.

Nacionalinės teisės aktai

9 Pagrindiniuose byloje taikomos redakcijos Pajamų mokesčio įstatymo (Einkommensteuergesetz, toliau – 1999 m. EStG) 44d straipsnyje nurodyta:

„1. Mokes?io mok?tojui pateikus prašym?, mokestis už pajamas iš kapitalo netaikomas pajamoms iš kapitalo 20 straipsnio 1 dalies 1 punkto prasme <...> kurias patronuojanti bendrov?, nacionalin?je teritorijoje neturinti nei buvein?s, nei administracijos, gauna kaip neribotai apmokestinamos kapitalo bendrov?s Pelno mokes?io ?statymo (Körperschaftsteuergesetz) 1 straipsnio 1 dalies 1 punkto prasme išmok?t? peln? arba kaip pelno mokes?io gr?žinim?.

2. „Patronuojanti bendrov?“ 1 dalies prasme yra bendrov?, kuri atitinka šio ?statymo 7 priede nurodytas Direktyvos [90/435] 2 straipsnio s?lygas ir prievol?s mok?ti pajam? iš kapitalo mokest? atsiradimo momentu pagal 44 straipsnio 1 dalies antr? sakin? gali ?rodyti tiesiogiai turinti ne mažiau kaip ketvirtadal? neribotai apmokestinamos kapitalo bendrov?s nominaliojo kapitalo. Taip pat reikia ?rodyti, kad šis dalyvavimas kapitale nepertraukiamai t?s?si dvylika m?nesi?. <...>“

10 1999 m. EStG 7 priede numatyta:

„Patronuojanti bendrov? Direktyvos [90/435] 2 straipsnio prasme yra ?mon?, kuri:

1) yra vienos iš nurodyt? form?:

<...>

– pagal Pranc?zijos ?statymus ?steigta bendrov?, žinoma kaip:

„société anonyme“, „société en commandite par actions“, „société à responsabilité limitée“ ir viešosios pramoninio bei komercinio pob?džio ?staigos ir ?mon?s;

<...>

2) pagal valstyb?s nar?s mokes?i? ?statymus mokes?i? tikslais yra laikoma tos valstyb?s nar?s rezidente ir pagal su tre?i?ja valstybe sudaryt? dvigubo apmokestinimo išvengimo susitarim? mokes?i? tikslais n?ra laikoma ne Bendrijos rezidente; ir

3) jai nustatyta prievol? mok?ti vien? toliau nurodyt? mokes?i? be galimyb?s pasirinkti arba b?ti atleistai:

<...>

– *impôt sur les sociétés* Pranc?zijoje,

<...>

arba kuriuo nors kitu mokes?iu, kuris pakeist? bet kur? iš pirmiau nurodyt? mokes?i?.

Pagrindin? byla ir prejudiciniai klausimai

11 1999 m. birželio 16 d. *Gaz de France Deutschland GmbH*, kurios vis? kapital? valdo ieškov? pagrindin?je byloje, išmok?jo šiai 980 387 DEM dydžio peln?, išskai?iusi 49 019,35 DEM dydžio pajam? iš kapitalo mokest? ir 2 696,06 DEM dydžio solidarumo mokest?, kurie buvo pervesti atitinkamai mokes?i? inspekcijai.

12 1999 m. rugpj??io 16 d. ieškov? pagrindin?je byloje Federalinei finans? tarnybai (*Bundesamt für Finanzen*), kuri nuo 2006 m. sausio 1 d. tapo Federaline centrine mokes?i? tarnyba (*Bundeszentralamt für Steuern*), pateik? prašym? gr?žinti išskaitytus pajam? iš kapitalo mokest? ir solidarumo mokest?.

13 1999 m. rugsėjo 6 d. Sprendimu atsakovų pagrindinis byloje atmetė prašymą grąžinti mokesčius, motyvuodama tuo, kad ieškovų pagrindinis byloje nėra patronuojanti bendrovė 1999 m. EStG 44d straipsnio 2 dalies, skaitomos kartu su Direktyvos 90/435 2 straipsniu, prasme.

14 Kadangi protestas dėl šio sprendimo buvo atmestas, ieškovų pagrindinis byloje kreipėsi į *Finanzgericht Köln* (Kelno finansų teismas), kurio manymu, remiantis Direktyvos 90/435 tekstu, ieškovų pagrindinis byloje neturi teisės reikalauti grąžinti pajamų iš kapitalo mokestis, nes tais metais, kai buvo išmoktas pelnas, jos teisinė forma nebuvo tarp nurodytųjų Direktyvos 90/435 2 straipsnio a punkte ir šios direktyvos f punkte.

15 Tačiau šiam teismui kyla abejonė, ar reikia apsiriboti pažodiniu Direktyvos 90/435 nuostatų aiškinimu. Teismo manymu, taip pat reikia atsižvelgti į šios direktyvos tikslą ir į tai, kad, pirma, jos sigaliojimo metu pagal Prancūzijos teisės teisinės formos „société par actions simplifiée“ dar nebuvo ir, antra, Direktyva 2003/123 ši bendrovei forma buvo traukta iš Direktyvos 90/435 priedo.

16 *Finanzgericht Köln* manymu, dėl to jo nagrinėjamoje byloje kyla klausimas, ar, esant ketinimams prieštaraujančiai reguliavimo spragai, pagal analogiją remiantis Direktyvos 90/435 2 straipsnio a punktu, skaitomu kartu su šios direktyvos priedo f punktu, negalima daryti išvados, kad pagal Prancūzijos įstatymus steigta bendrovė, kurios teisinė forma – „société par actions simplifiée“, jau iki 2005 m. galėjo būti laikoma „valstybės narės ūkine“ Direktyvos 90/435 prasme, ir ar tam tikrais atvejais šios direktyvos 2 straipsnio a punktas, skaitomas kartu su priedo f punktu, neprieštaruoja EB 43 ir EB 48 arba EB 56 ir EB 58 straipsniams.

17 Tokiomis aplinkybomis *Finanzgericht Köln* nutarė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šiuos prejudicinius klausimus:

„1. Ar [Direktyvos 90/435] 2 straipsnio a punktas, skaitomas kartu su [šios] direktyvos <...> priedo f punktu, turi būti aiškinamas taip, kad „valstybės narės ūkine“ šios direktyvos prasme dar iki 2005 m. gali būti laikoma ir pagal Prancūzijos įstatymus steigta ūkinė, kurios teisinė forma – „société par actions simplifiée“, ir dėl to, remiantis Direktyvos [90/435] 5 straipsnio 1 dalimi, iš jos dukterinės ūkinės, steigtos Vokietijoje, 1999 m. išmokto pelno neturi būti išskaitomas mokestis prie šaltinio?

2. Jeigu pirmąjį klausimą būtų atsakyta neigiamai, ar [Direktyvos 90/435] 2 straipsnio a punktas, skaitomas kartu su [šios] direktyvos <...> priedo f punktu, neprieštaruoja EB 43 ir EB 48 straipsniams arba EB 56 straipsnio 1 daliai, EB 58 straipsnio 1 dalies a punktui ir EB 3 straipsniui, jeigu, skaitomas kartu su Direktyvos [90/435] 5 straipsnio 1 dalimi, numato, kad, Vokietijoje steigta dukterinei ūkinei išmokant pelną, mokestis prie šaltinio neišskaitomas Prancūzijoje steigtos patronuojančios bendrovės, kurios teisinė forma – „société anonyme“, „société en commandite par actions“ arba „société à responsabilité limitée“, atveju, tačiau šis mokestis išskaitomas Prancūzijoje steigtos patronuojančios bendrovės, kurios teisinė forma – „société par actions simplifiée“, atveju“

Dėl prejudicinių klausimų

Dėl priimtinumų

18 Italijos vyriausybė abejoja dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą priimtumo motyvuodama tuo, kad jame nėra duomenų apie „société par actions simplifiée“ struktūrą ir teisinį režimą, taip pat apie kitas bendrovei rūšis, kurias ji panaši. Nesant tokios informacijos, neįmanoma vertinti argumentų, kuriais prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateiks teismas grindžia pirminę prielaidą, kad „société par actions simplifiée“ būdingi tokie patys požymiai kaip ir

pagal Prancūzijos įstatymus steigtomis bendrovėmis, kurios visuomet galėjo pasinaudoti Direktyvos 90/345 5 straipsnio 1 dalyje numatyto atleidimo nuo mokesčio už išmokėtą pelno išskaitymo prie šaltinio, taigi ir vertinti prašymo priimti prejudicinį sprendimą svarbų sprendžiant ginčą pagrindiniame byloje.

19 Šiuo atžvilgiu reikia priminti, kad nors atsižvelgiant į kompetencijos pasidalijimą prejudicinio sprendimo priėmimo proceduroje tik nacionalinis teismas turi apibrėžti klausimą, kuriuos jis ketina pateikti Teisingumo Teismui, dalykų, Teisingumo Teismas taip pat yra nusprendęs, kad išskirtiniais aplinkybėmis, siekdamas patikrinti savo paties kompetenciją, jis gali vertinti sąlygas, kuriomis nacionalinis teismas į jį kreipėsi (žr., be kita ko, 2007 m. gruodžio 18 d. Sprendimo *ZF Zefeser*, C-62/06, Rink. p. I-11995, 14 punktų).

20 Taip yra, be kita ko, tuo atveju, kai Teisingumo Teismui nežinomos faktinės aplinkybės ar teisiniai pagrindai, kad jis galėtų naudingai atsakyti į jam pateiktus klausimus (žr., be kita ko, 2001 m. kovo 13 d. Sprendimo *PreussenElektra*, C-379/98, Rink. p. I-2099, 39 punktų; 2006 m. gruodžio 5 d. Sprendimo *Cipolla ir kt.*, C-94/04 ir C-202/04, Rink. p. I-11421, 25 punktų ir 2007 m. lapkričio 8 d. Sprendimo *Amurta*, C-379/05, Rink. p. I-9569, 64 punktų). Iš tiesų siekiant pateikti Bendrijos teisės išaiškinimą, kuris būtų naudingas nacionaliniam teismui, reikia, kad jis apibrėžtų pateikiamo klausimo faktines aplinkybes ir pagrindines teises nuostatas arba bent paaiškintų šio klausimo pagrindžiančias faktines prielaidas (žr., be kita ko, 2006 m. kovo 23 d. Sprendimo *Enirisorse*, C-237/04, Rink. p. I-2843, 17 punktų ir jame nurodytą teismo praktiką).

21 Sprendime dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą pateikiama informacija ne tik turi leisti Teisingumo Teismui pateikti tinkamus atsakymus, bet ir suteikti valstybių narių vyriausybėms bei kitoms suinteresuotosioms šalims galimybę pateikti pastabas pagal Teisingumo Teismo statuto 23 straipsnį. Teisingumo Teismas privalo užtikrinti, kad ši galimybė būtų suteikiama, atsižvelgdamas į tai, kad pagal minėtą nuostatą suinteresuotosioms šalims yra pranešama tik apie sprendimą dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą (žr., be kita ko, minėto sprendimo *Enirisorse* 18 punktų ir jame nurodytą teismo praktiką).

22 Taigi šiuo atveju reikia pripažinti, kad sprendime dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą pateiktas išsamus faktinių ir teisinių ginčų pagrindiniame byloje aplinkybių aprašymas bei nurodytos priežastys, dėl kurių prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas manė, jog atsakymas į pateiktus klausimus reikalingas jam priimti sprendimą, ir tai sudaro Teisingumo Teismui galimybę naudingai atsakyti į šiuos klausimus. Be to, iš Vokietijos, Italijos ir Jungtinių Karalystės vyriausybių bei Europos Bendrijų Komisijos pateiktą pastabą matyti, kad prašyme priimti prejudicinį sprendimą esanti informacija joms leido tinkamai pateikti savo nuomones dėl Teisingumo Teismui pateiktą klausimą.

23 Tokiomis aplinkybėmis tai, kad nėra detalaus taisyklių, susijusių su „sociétés par actions simplifiées“, ir kitų pagal Prancūzijos įstatymus steigtų bendrovių sistemos aprašymo, nedaro minėto prašymo nepriimtino, nes nacionalinės teisės nuostatų aiškinimas bet kuriuo atveju nepriklauso Teisingumo Teismo kompetencijai.

24 Iš to, kas išdėstyta, išplaukia, kad reikia atsakyti į prejudicinius klausimus.

Dėl esmės

Dėl pirmojo klausimo

25 Pirmuoju klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės klausia, ar Direktyvos 90/435 2 straipsnio a punktas, skaitomas kartu su šios direktyvos priedo f punktu, turi būti aiškinamas taip, kad pagal Prancūzijos įstatymus steigta kompanija, kurios teisinis

forma – „société par actions simplifiée“, gali būti laikoma „valstybės narės ūmone“ šios direktyvos prasme iki šios direktyvos pakeitimo Direktyva 2003/123.

26 Siekiant atsakyti į šį klausimą, reikia atsižvelgti į prašomos išaiškinti nuostatos formuluotę, taip pat Direktyvos 90/435 tikslus ir sistemą (šiuo klausimu žr. 1996 m. spalio 17 d. Sprendimo *Denkavit ir kt.*, C-283/94, C-291/94 ir C-292/94, Rink. p. I-5063, 24 ir 26 punktus; 2000 m. birželio 8 d. Sprendimo *Epson Europe*, C-375/98, Rink. p. I-4243, 22 ir 24 punktus bei 2008 m. balandžio 3 d. Sprendimo *Banque Fédérative du Crédit Mutuel*, C-27/07, Rink. p. I-2067, 22 punktus).

27 Šiuo atžvilgiu reikia priminti, kad Direktyva 90/435 tvirtinant bendrą mokesčių sistemą, kaip matyti iš jos trečiosios konstatuojamosios dalies, siekiama pašalinti bet kokias nepalankias skirtingų valstybių narių bendrovių bendradarbiavimo sąlygas, palyginti su tos pačios valstybės narės ūmonių bendradarbiavimo sąlygomis, ir taip palengvinti bendrovių grupavimą Bendrijos lygmeniu (minuto sprendimo *Denkavit ir kt.* 22 punktą; minuto sprendimo *Epson Europe* 20 punktą; 2001 m. spalio 4 d. Sprendimo *Athinaiki Zythopoiia*, C-294/99, Rink. p. I-6797, 25 punktą; 2003 m. rugsėjo 25 d. Sprendimo *Océ van der Grinten*, Rink. p. I-9809, 45 punktą ir minuto sprendimo *Banque Fédérative du Crédit Mutuel* 23 punktą). Taigi Direktyva 90/435 siekiama užtikrinti, kad vienoje valstybėje narėje esančių dukterinių bendrovių išmokamas pelnas kitoje valstybėje narėje įsteigta patronuojančiai bendrovei mokesčių požiūriu būtų neutralus (minuto sprendimo *Banque Fédérative du Crédit Mutuel* 24 punktą).

28 Kaip išplaukia iš Direktyvos 90/435 1 straipsnio, ši direktyva taikoma pelnui, kurį vienos valstybės bendrovės gauna iš kitose valstybėse narėse buvęs turinčių savo dukterinių bendrovių, išmokėti.

29 Direktyvos 90/435 2 straipsnyje nustatomos sąlygos, kurias turi atitikti bendrovė, kad būtų laikoma valstybės narės ūmone šios direktyvos prasme, ir taip apibrėžiama jos taikymo sritis. Kaip nurodė generalinis advokatas savo išvados 27 punkte, šios sąlygos yra kumuliacinės.

30 Remiantis Direktyvos 90/435 2 straipsnio a punktu, „valstybės narės ūmone“ laikoma ūmonė, kuri yra vienos iš šios direktyvos priede nurodytų formų.

31 Direktyvos 90/435 priede naudojami du skirtingi būdai, skirti apibrėžti bendroves, patenkančias į jos taikymo sritį. Taigi šio priedo k ir l punktuose vartojamos bendros formuluotės „komercinės ūmonės arba komercinės formos ūmonės, reglamentuojamos civilinės teisės, taip pat kooperatyvai ir valstybės įstaigos, įsteigtos pagal Portugalijos įstatymus“ ir „bendrovės, įsteigtos pagal Jungtinės Karalystės įstatymus“, o kituose šio priedo punktuose aiškiai nurodyti teisiniai formų, kurioms taikoma ši direktyva, pavadinimai.

32 Pastarasis būdas, naudojamas daugelyje Direktyvos 90/435 priedo punktų, be kita ko, šio priedo f punkte, skirtame pagal Prancūzijos įstatymus įsteigtiems bendrovėms, kurio esmė – teisiniai formų, kurioms taikoma ši direktyva, pavadinimų išvardijimas, nenumatant sąlygų, leidžiančių taikyti šią direktyvą kitoms bendrovėms, įsteigtioms pagal atitinkamų valstybių narių įstatymus, išskyrus, kiek tai susiję su Prancūzijos įstatymais, viešąsias įstaigas ir ūmones, reiškia, kad šie pavadinimų sąrašas yra baigtinis.

33 Iš Direktyvos 90/435 2 straipsnio a punkto teksto ir sistemos, taip pat iš direktyvos priedo f punkto išplaukia, jog tam, kad pagal Prancūzijos įstatymus steigta bendrovė, kuri nėra viešoji pramoninio bei komercinio pobūdžio staiga ar mon, galėtų būti laikoma valstybės narės mone šios direktyvos prasme, ši bendrovė būtina turi būti vienos iš šios direktyvos priedo f punkte išsamiai išvardyt formų, taigi – steigta kaip „société anonyme“, „société en commandite par actions“ arba „société à responsabilité limitée“.

34 Tokios išvados negali paneigti ieškovų pagrindinėje byloje ir Komisijos argumentai, kad Direktyvos 90/435 priedo f punkte pateikiamas tik pavyzdinis bendrovių sąrašas ir tik siekiant išvengti problemų, susijusių su skirtingu kvalifikavimu, kai viena valstybė narė bendrovė mokesčių tikslais traktuot kaip kapitalo bendrovė, kuriai taikomas pelno mokestis, o kita valstybė narė ši bendrovė laikytų kine bendrija, kuriai pelno mokestis netaikomas, nes kai kurios valstybės narės priimant Direktyvą 90/435 norėjo, kad kinams bendrijoms ši direktyva nebūtų taikoma.

35 Žinoma, pažymėtina, kad ieškovų pagrindinėje byloje ir Komisijos siūlomas aiškinimas galėtų atitikti Direktyvos 90/435 tikslus, nurodytus trečioje konstatuojamojoje dalyje, nes jis reikštų šios direktyvos taikymo srities išplėtimą didesniai bendrovių skaičiui ir taip prisidėtų prie bet kokių nepalankių skirtingų valstybių narių bendrovių bendradarbiavimo sąlygų, palyginti su tos pačios valstybės narės monių bendradarbiavimo sąlygomis, pašalinimo bei palengvintų bendrovių grupavimų Bendrijos lygmeniu.

36 Vis dėlto, kaip nurodė generalinis advokatas savo išvados 31 punkte, konstatuotina, kad Direktyva 90/435 nėra siekiama tvirtinti bendrą sistemą visoms valstybių narių bendrovėms ar visoms dalyvavimo kapitale rėšims.

37 Iš tiesų dalyvavimo kapitale, kuriam netaikoma Direktyva 90/435, atžvilgiu valstybės narės turi nustatyti, ar ir kuria dalimi reikia vengti išmokų to pelno ekonominio dvigubo apmokestinimo ir šiuo atžvilgiu vienašališkai arba su kitomis valstybėmis narėmis sudarytose sutartyse numatyti mechanizmus, kuriais būtų siekiama išvengti šio ekonominio dvigubo apmokestinimo arba jį sušvelninti (žr. 2006 m. gruodžio 12 d. Sprendimo *Test Claimants in Class IV of the ACT Group Litigation*, C-374/04, Rink. p. I-11673, 54 punktų ir minėto sprendimo *Amurta* 24 punktų).

38 Taigi Direktyva 90/435 apriboja valstybių narių kompetencijų apmokestinti pelną, kurį jie teritorijose steigtos bendrovės išmoka kitoje valstybėje narėje steigtomis bendrovėms, kurioms taikoma ši direktyva. Tad esant tokioms sąlygoms fundamentalaus teisinio saugumo principo reikalavimai draudžia šios direktyvos priedo f punkte pateiktą bendrovių sąrašą aiškinti kaip pavyzdinį, jeigu toks aiškinimas neišplaukia nei iš Direktyvos 90/435 teksto, nei iš jos sistemos.

39 Ieškovų pagrindinėje byloje ir Komisijos siūlomas aiškinimas negali būti grindžiamas ir priimant Direktyvą 90/435 kai kurių valstybių narių galimais išreikšti siekais iš šios direktyvos taikymo srities pašalinti tik kinas bendrijas. Iš tiesų Europos Sąjungos Taryboje išreikšti valstybių narių ketinimai teisiniu požiūriu negalioja, jeigu jie nebuvo perkelti teisės aktų nuostatas. Būtent jos skirtos teisės subjektams, kurie, remiantis teisinio saugumo principo reikalavimais, turi turėti galimybę pasitikėti šiuo nuostatų turiniu (minėto sprendimo *Denkavit ir kt.* 29 punktas).

40 Be to, aiškinimų, pagal kurį „société par actions simplifiée“ nuo šios formos nustatymo Prancūzijos įstatymuose negali būti laikoma tokia, kuriai taikoma Direktyva 90/435, patvirtina teisės aktų leidybos raida, būtent Direktyva 2003/123.

41 Pirma, Direktyvos 2003/123 ketvirtoje konstatuojamojoje dalyje nurodyta, kad Direktyvos 90/435 priede yra bendrovių, kurioms ši direktyva taikoma, sąrašas ir kad kai kurių formų bendrovės nėra jį įrašytos, nors mokesčių tikslais jos laikomos tos valstybės narės

rezidentams ir joms taikomas bendrovių pelno mokestis. Toje pačioje konstatuojamojoje dalyje paaiškinama, kad dėl to Direktyvos 90/435 taikymo sritis turėtų būti išplėsta ir taikoma kitiems subjektams, kurie gali vykdyti tarpvalstybinę veiklą. Bendrijoje ir atitinka visas šioje direktyvoje nustatytas sąlygas.

42 Antra, Direktyvos 2003/123 1 straipsnio 6 punkte numatoma Direktyvos 90/435 priedo pakeisti Direktyvos 2003/123 priede esančių tekstų. Po Direktyvos 90/435 priedo pakeitimo Direktyva 2003/123 šio priedo 6 punkte tarp kitų bendrovių nurodyta „société par actions simplifiée“ ir, siekiant atsižvelgti visų pirma į nacionalinės teisės vystymąsi, nustatyta sąlyga, numatanti, kad Direktyva 90/435 taikoma ir kitoms bendrovėms, steigtomis pagal Prancūzijos įstatymus, kurioms taikomas Prancūzijos bendrovių pelno mokestis.

43 Galiausiai pažymėtina, kad, priešingai nei teigia ieškovų pagrindinėje byloje ir Komisija, kadangi baigtinis pagal Prancūzijos įstatymus galimų bendrovių teisinė forma, kurioms taikoma Direktyva 90/435, sąrašas pateiktas šios direktyvos priedo 6 punkte, šios direktyvos taikymo išplėtimas pagal analogiją kitų bendrovių rūšių, pavyzdžiui, pagal Prancūzijos įstatymus steigta „société par actions simplifiée“, atžvilgiu, net jeigu jos ir panašios, negali būti leidžiamas.

44 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, pirmąjį klausimą reikia atsakyti taip: Direktyvos 90/435 2 straipsnio a punktas, skaitomas kartu su šios direktyvos priedo 6 punktu, turi būti aiškinamas taip, kad pagal Prancūzijos įstatymus steigta kompanija, kurios teisinė forma – „société par actions simplifiée“, negali būti laikoma „valstybės narės kompanija“ šios direktyvos prasme iki šios direktyvos pakeitimo Direktyva 2003/123.

Dėl antrojo klausimo

45 Antruoju klausimu prašymų priimti prejudicinį sprendimą pateiktas teismas klausia dėl Direktyvos 90/435 2 straipsnio a punkto, skaitomo kartu su šios direktyvos priedo 6 punktu ir šios direktyvos 5 straipsnio 1 dalimi, galiojimo EB 43 ir EB 48 straipsnių arba EB 56 straipsnio 1 dalies, EB 58 straipsnio 1 dalies a punkto ir EB 3 straipsnio atžvilgiu tiek, kiek iš jo išplaukia, kad Vokietijoje steigta dukterinei kompanijai išmokant pelno mokestis prie šaltinio neišskaitomas Prancūzijoje steigtos patronuojamosios bendrovės, kurios teisinė forma – „société anonyme“, „société en commandite par actions“ arba „société à responsabilité limitée“, atveju, tačiau šis mokestis išskaitomas Prancūzijoje steigtos patronuojamosios bendrovės, kurios teisinė forma – „société par actions simplifiée“, atveju.

46 Ieškovų pagrindinėje byloje šiuo atžvilgiu tvirtina, kad „société par actions simplifiée“ netraukimas į Direktyvos 90/435 taikymo sritį reiškia neteisėtai sudaryti šios rūšies bendrovėms mažiau palankias sąlygas, palyginti su pagal Prancūzijos įstatymus steigtomis „société anonyme“ ar „société à responsabilité limitée“ arba su šioje direktyvoje išvardytomis kitų valstybių narių akcinių bendrovių ar uždarytųjų akcinių bendrovių teisinėmis formomis. „Société par actions simplifiée“ atsidurti mažiau palankioje padėtyje, visų pirma dėl to, kad Vokietijos įstatymuose nenurodytos procedūros sąlygos, kuriomis galima remtis tvirtinant, jog Direktyvos 90/435 taikymo sritį nepriklausantis mokesčio už pajamas iš kapitalo taikymas prieštarauja Bendrijos teisei.

47 Tačiau nei Vokietijos, Italijos ar Jungtinių Karalystės vyriausybės, nei Komisija nemato nė menkiausio pagrindo suabejoti Direktyvos 90/435 galiojimu. Pirma, pagrindinės laisvės apskritai nedraudžia taikyti mokesčio prie šaltinio ir neprieštarauja dvigubam apmokestinimui, kurį lemia paralelinis dviejų valstybių narių kompetencijos mokesčių srityje gyvendinimas. Antra, Bendrijos teisės aktų leidėjas turi didelę diskreciją derinant ir suderinant teisės aktus. Taigi teisės aktų derinimo ir suderinimo apimties apribojimas tam tikromis sritimis savaime negali būti neteisėtas.

48 Be to, Italijos vyriausyb? pažymi: kadangi „société par actions simplifiée“ forma buvo nustatyta ?sigaliojus Direktyvai 90/435, ši direktyva negali b?ti laikoma negaliojan?ia d?l to, kad nebuvo atsižvelgta ? ši? bendrovi? teisin? form?, nes tr?kumai, lemiantis akto negaliojim?, turi egzistuoti šio akto pri?mimo metu. Žinoma, galima kelti klausim?, ar „société par actions simplifiée“ netur?jo b?ti ?traukta ? Direktyvos 90/435 priede esant? s?raš? atgaline data. Ta?iau šiuo atžvilgiu Bendrijos teis?s akt? leid?jas tur?jo visišk? diskrecij? nuspr?sti d?l Direktyvos 90/435 priedo papildymo ir apriboti šios teisin?s bendrovi? formos ?traukimo ? š? pried? veikim? laiko atžvilgiu numatant, kad šis ?traukimas neturi atgalinio veikimo.

49 Šiuo atžvilgiu primintina, kad akto galiojimo vertinimas, kur? Teisingumo Teismas turi atlikti nagrin?damas prašym? priimti prejudicin? sprendim?, paprastai turi b?ti grindžiamas situacija, esan?ia šio akto pri?mimo metu (1997 m. liepos 17 d. Sprendimo *SAM Schiffahrt ir Stapf*, C?248/95 ir C?249/95, Rink. p. I?4475, 46 punktas).

50 Net jei akto galiojimas tam tikrais atvejais gali b?ti vertinamas atsižvelgiant ? naujas aplinkybes, atsiradusias po šio akto pri?mimo (min?to sprendimo *SAM Schiffahrt ir Stapf* 47 punktas), toks vertinimas neturi b?ti atliekamas nagrin?jamu atveju.

51 Iš ties?, nors „société par actions simplifiée“ forma Pranc?zijos ?statymuose buvo nustatyta tik po Direktyvos 90/435 pri?mimo, iš atsakymo ? pirm?j? klausim? matyti, kad, kalbant apie pagal Pranc?zijos ?statymus ?steigtas bendroves, šios direktyvos taikymo sritis buvo apibr?žta išvardijant teisin?s formas, kurioms ši direktyva taikoma, nenumatant s?lygos, leidžian?ios taikyti ši? direktyv? kitoms pagal Pranc?zijos ?statymus ?steigtoms bendrov?ms.

52 Iš nusistov?jusios teism? praktikos matyti, kad Bendrijos institucijos kuri? nors srit? gali suderinti tik laipsniškai arba nacionalin?s tes?s aktus derinti tik etapais. Iš ties? toki? priemoni? ?gyvendinimas apskritai yra sud?tingas, nes iš kompetenting? Bendrijos institucij? reikalaujama, remiantis skirtingomis ir sud?tingomis nacionalin?mis nuostatomis, parengti bendras taisykles, kurios atitikt? EB Sutartyje numatytus tikslus ir kurioms pritar? Tarybos nari? kvalifikuota dauguma arba netgi visi nariai, kaip yra mokes?i? srityje (šiuo klausimu žr. 1984 m. vasario 29 d. Sprendimo *Rewe-Zentrale*, 37/83, Rink. p. 1229, 20 punkt?; 1997 m. geguž?s 13 d. Sprendimo *Vokietija prieš Parlament? ir Taryb?*, C?233/94, Rink. p. I?2405, 43 punkt? ir 1999 m. birželio 17 d. Sprendimo *Socridis*, C?166/98, Rink. p. I?3791, 26 punkt?).

53 Vis d?lto reikia patikrinti, ar toks Direktyvos 90/435 taikymo srities apribojimas, pagal kur? ? ši? srit? nuo pat pradži? ne?traukiamos kitos bendrov?s, galin?ios b?ti ?steigtos pagal nacionalin?s teis?s aktus, kaip antai išplaukiantis iš Direktyvos 90/435 2 straipsnio a punkto ir šios direktyvos priedo f punkto, gali b?ti laikomas negaliojan?iu Sutarties straipsni?, užtikrinan?i? ?sisteigimo laisv? arba laisv? kapitalo jud?jim?, atžvilgiu.

54 Remiantis nusistov?jusia teism? praktika, vienos valstyb?s nar?s nacionalini? subjekt? ?sisteigimo laisv? kitos valstyb?s nar?s teritorijoje apima ir teis? imtis savarankiškai dirban?i? asmen? veiklos bei ja verstis, taip pat steigti ir valdyti ?mones tomis pa?iomis s?lygomis, kurios ?sisteigimo šalies teis?s aktuose yra nustatytos jos pa?ios subjektams. ?sisteigimo laisv?s apribojim? panaikinimas taip pat taikomas atstovybi?, filial? ar dukterini? bendrovi? steigimo, vykdomo vienos valstyb?s nar?s subjekto kitos valstyb?s nar?s teritorijoje, apribojim? atžvilgiu (žr., be kita ko, 1986 m. sausio 28 d. Sprendimo *Komisija prieš Pranc?zij?*, 270/83, Rink. p. 273, 13 punkt?; 1999 m. balandžio 29 d. Sprendimo *Bank of Scotland*, C?311/97, Rink. p. I?2651, 22 punkt? ir 2006 m. vasario 23 d. Sprendimo *CLT?UFA*, C?253/03, Rink. p. I?1831, 13 punkt?).

55 Taip pat pagal nusistov?jusi? teism? praktik?, net jei, atsižvelgiant ? tekst?, Sutarties nuostatos d?l ?sisteigimo laisv?s yra skirtos užtikrinti naudojim?si priiman?iojoje valstyb?je nar?je

tomis pa?iomis kaip ir nacionalini? subjekt? teis?mis, jos taip pat draudžia, kad kilm?s valstyb? nar? savo pilie?iui ar pagal jos teis?s aktus ?steigtai bendrovei ribot? ?sisteigimo laisv? kitoje valstyb?je nar?je (žr., be kita ko, 1998 m. liepos 16 d. Sprendimo *ICI*, C?264/96, Rink. p. I?4695, 21 punkt?; 2006 m. rugs?jo 12 d. Sprendimo *Cadbury Schweppes ir Cadbury Schweppes Overseas*, C?196/04, Rink. p. I?7995, 42 punkt?; 2007 m. gruodžio 6 d. Sprendimo *Columbus Container Services*, C?298/05, Rink. p. I?10451, 33 punkt? ir 2008 m. geguž?s 15 d. Sprendimo *Lidl Belgium*, C?414/06, Rink. p. I?3601, 19 punkt?).

56 Kaip buvo priminta šio sprendimo 27 punkte, nustatant bendr?j? mokes?i? sistem? Direktyva 90/435 siekiama pašalinti bet kokias nepalankias skirting? valstybi? nari? bendrovi? bendradarbiavimo s?lygas, palyginti su tos pa?ios valstyb?s nar?s ?moni? bendradarbiavimo s?lygomis, ir taip palengvinti bendrovi? grupavim? Bendrijos lygmeniu (min?to sprendimo *Banque Fédérative du Crédit Mutuel* 23 punktas ir 2009 m. vasario 12 d. Sprendimo *Cobelfret*, C?138/07, Rink. p. I?0000, 28 punktas).

57 Siekiant užtikrinti, kad vienoje valstyb?je nar?je esan?ios dukterin?s bendrov?s išmokamas pelnas kitoje valstyb?je nar?je ?steigtai patronuojan?iai bendrovei mokes?i? atžvilgiu b?t? neutralus, Direktyva 90/453 siekiama išvengti dvigubo pelno apmokestinimo ekonomine prasme, t. y. išvengti to, kad už išmok?t?j? peln? pirmiausia b?t? apmokestinta dukterin? bendrov?, paskui – patronuojanti bendrov? (žr. min?t? sprendim? *Banque Fédérative du Crédit Mutuel* 24 ir 27 punktus bei *Cobelfret* 29 punkt?).

58 Šiuo tikslu Direktyvos 90/435 5 straipsnio 1 dalimi valstyb?s nar?s ?pareigojamos atleisti nuo mokes?io prie šaltinio peln?, kur? dukterin? ?mon? išmoka savo patronuojan?iai bendrovei, kai pastaroji turi ne mažiau kaip 25 % dukterin?s ?mon?s kapitalo.

59 Nors min?ta pareiga pagal Direktyv? 90/435 tenka valstyb?ms nar?ms tik tiek, kiek tai susij? su pelno, kur? gauna bendrov?s, kurias galima laikyti ?mon?mis šios direktyvos prasme, išmok?jimu, pakanka pažym?ti, kad ši direktyva nesuteikia valstybei narei teis?s mažiau palankiai vertinti peln?, išmok?t? kit? valstybi? nari? bendrov?ms, nepatenkan?ioms ? jos taikymo srit?, palyginti su pelnu, išmok?tu panašioms bendrov?ms, ?steigtoms jos teritorijoje.

60 Iš ties? Teisingumo Teismas jau yra nusprend?s, kad dalyvavimo kapitale, kuriam netaikoma Direktyva 90/435, atžvilgiu valstyb?s nar?s iš tikr?j? turi nustatyti, ar ir kuria dalimi reikia vengti išmok?to pelno dvigubo ekonominio apmokestinimo, ir šiuo atžvilgiu vienašališkai arba su kitomis valstyb?mis nar?mis sudarytose sutartyse numatyti mechanizmus, kuriais b?t? siekiama išvengti šio dvigubo ekonominio apmokestinimo arba j? sušvelninti, ta?iau vien tai joms neleidžia taikyti Sutartimi garantuojamoms jud?jimo laisv?ms prieštaraujan?i? priemoni? (žr. min?t? sprendim? *Test Claimants in Class IV of the ACT Group Litigation* 54 punkt?; *Amurta* 24 punkt? ir 2009 m. birželio 18 d. Sprendimo *Aberdeen Property Fininvest Alpha*, C?303/07, Rink. p. I?0000, 28 punkt?).

61 Tod?l toks Direktyvos 90/435 taikymo srities apribojimas, pagal kur? ? ši? srit? nuo pat pradži? ne?traukiamos kitos bendrov?s, galin?ios b?ti ?steigtos pagal nacionalin?s teis?s aktus, kaip antai išplaukiantis iš Direktyvos 90/435 2 straipsnio a punkto ir šios direktyvos priedo f punkto, negali b?ti ?sisteigimo laisv?s apribojimas.

62 Ankstesniame punkte pateikta išvada taip pat taikoma ir su laisvu kapitalo jud?jimu susijusi? nuostat? atžvilgiu.

63 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, ar antrąjį klausimą reikia atsakyti taip: šio klausimo nagrinėjimas neatskleidė nieko, kas galėtų paveikti Direktyvos 90/435 2 straipsnio a punkto, skaitomo kartu su šios direktyvos priedo f punktu ir šios direktyvos 5 straipsnio 1 dalimi, galiojim?

Dėl bylinėjimosi išlaidų

64 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymų priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (pirmoji kolegija) nusprendžia:

1. **1990 m. liepos 23 d. Tarybos direktyvos 90/435/EEB dėl bendrosios mokesčių sistemos, taikomos visur valstybių narių patronuojančioms ir dukterinėms bendrovėms, 2 straipsnio a punktas, skaitomas kartu su šios direktyvos priedo f punktu, turi būti aiškinamas taip, kad pagal Prancūzijos įstatymus steigta kompanija, kurios teisinė forma – „société par actions simplifiée“, negali būti laikoma „valstybės narės kompanija“ šios direktyvos prasme iki šios direktyvos pakeitimo 2003 m. gruodžio 22 d. Tarybos direktyva 2003/123/EEB.**

2. **Antrojo klausimo nagrinėjimas neatskleidė nieko, kas galėtų paveikti Direktyvos 90/435 2 straipsnio a punkto, skaitomo kartu su šios direktyvos priedo f punktu ir šios direktyvos 5 straipsnio 1 dalimi, galiojim?**

Parašai.

* Proceso kalba: vokiečių.